

nog tot 9 december
Stedelijk museum

**GEUREN EN KLEUREN.
EEN SOCIALE EN ECONOMISCHE
GESCHIEDENIS VAN VLAAMS-BRABANT
IN DE 19DE EN 20STE EEUW.**

Net als de publicatie richt de tentoonstelling zich tot een breed publiek. De inhoud is gebaseerd op de tekst van het gelijknamige boek. Dus dezelfde gedegen wetenschappelijke onderbouw.

Maar de inhoud is vertaald naar een ander medium en valt bijgevolg niet volledig samen met deze van de publicatie. De grote lijnen – de krachtlijnen – zijn wel dezelfde. De structuur is anders en het verhaal is – gezien het medium – ook minder genuanceerd. Een tentoonstelling werkt immers anders dan een boek. Het is een beeldverhaal, opgebouwd met de meest uiteenlopende tastbare elementen, met beelden en impressies. Daarvoor wordt gebruik gemaakt van een grote diversiteit aan documenten en stukken: foto's, filmfragmenten, litho's, gravures, schilderijen, vlaggen, geluid, materiële relictten en zelfs geuren. Ook in de presentatie is er een grote verscheidenheid. Er wordt voornamelijk gewerkt met originele stukken, omwille van de authenticiteit, de historische en culturele waarde. Om een bepaalde sfeer op te roepen of om de beeldende kracht van sommige stukken te versterken wordt daarnaast ook gewerkt met vergrotingen (foto's), reconstructies of ensceneringen. Bij de multimediatoepassingen wordt het accent gelegd op interactiviteit.

Stedelijk museum
Savoyestraat 6
3000 Leuven
tel: 016/224564, fax: 016/238930

dinsdag, woensdag en donderdag van
9.30 tot 17.30u, vrijdag van 9.30 tot
21.30u, zaterdag en zondag van 13.30
tot 18.30u, maandag gesloten
toegangsprijzen: 300 BEF/ 200 BEF/
150 BEF
museum@leuven.be

Korting met
OKV-Museumkaart

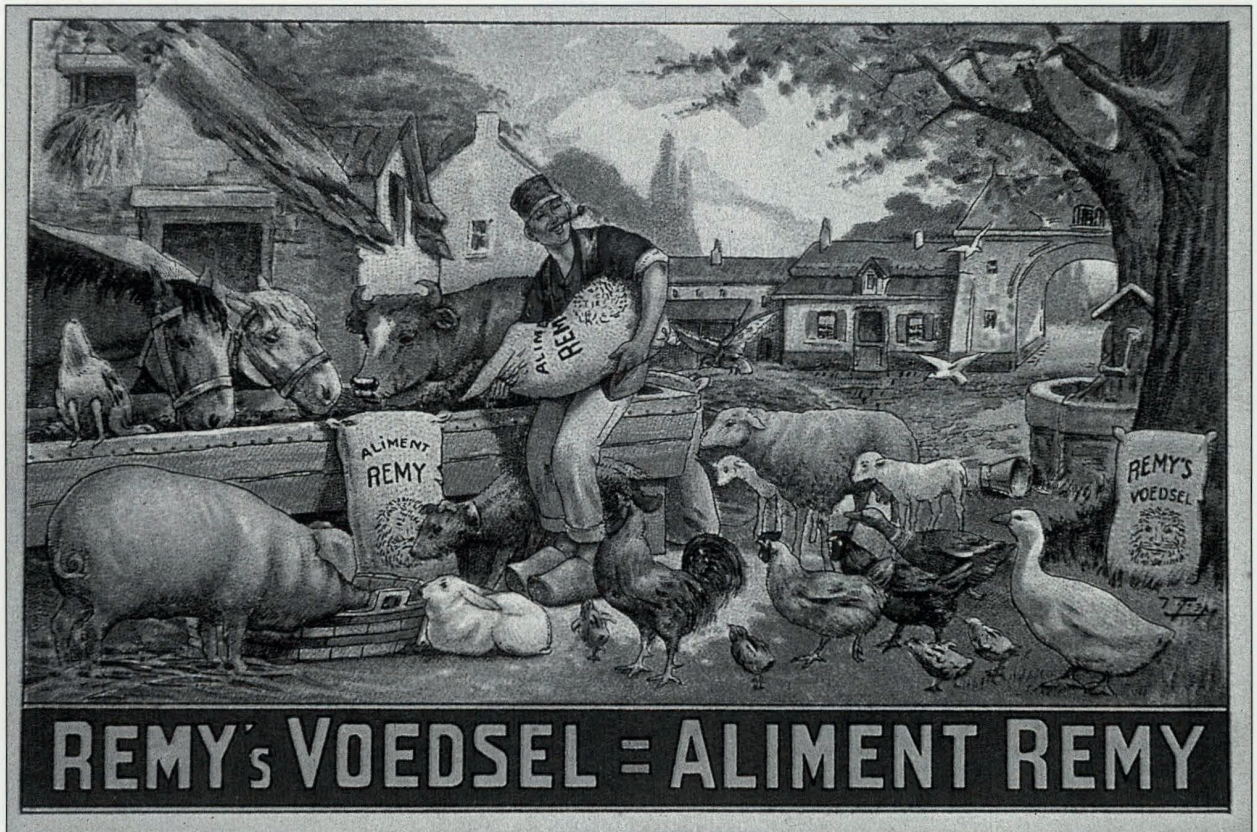
Er wordt ook frequent gebruik gemaakt van materiële relictten, gebruiksvoorwerpen of werktuigen. Uit de werktuigen die gebruikt werden in de vroegere manuele papijnverheid werd een uniek scheppraam uit 1853 opgediept, bestemd voor het maken van papier met watermerk voor de nationale Bank. Een authentieke oorkonde uit 1752 van Maria-Theresia verbiedt in dat verband de uitvoer van oude vodden. Tot diep in de 20e eeuw werden die in elk huisgezin ter ophaling bewaard.

De seizoen- en pendel arbeid wordt tastbaar via onder meer een oude derdeklasse treincoupé met zijn harde, oncomfortabele houten banken.

Net als de brouwers destijds kan de bezoeker de verse hoppe ruiken, of de zoete geur van vers geplukte aardbeien. Witloof groeit er (zogezegd) onder golfplaten. De paddestoelen uit het Zoniënwood geuren in een authentieke hondenkar waarin ze vervoerd werden. En in de krotwoningen in de steegjes ligt de haring op het potkachteltje te bakken. Een maquette toont een algemeen beeld van de vaartzone in Vlaams-Brabant, authentieke folders en affiches maken reclame voor conserven van Marie Thumas, stijfjel van Remy, koekjes van Delacre, cichorei van Pacha enz.

En dan zijn er de volkshuizen, gildenhuizen, liberale huizen, centra van het verenigingsleven van alledrie de kleuren (rood, blauw, geel). Vermits die -uiterlijk -zoveel gemeen hadden en hun sociaal culturele verenigingen dezelfde waren: fanfares, turngroepen, toneelkringen, zangkoren en noem maar op, wordt één grote reconstructie gemaakt

VEEVOEDER REMY
© COLLECTIE R.
UYTTERHOEVEN

ARBEIDERS VAN DE
GRAND CENTRAL
BELGE, LTER CENTRALE
WERKPAATSSEN VAN DE
BELGISCHE
SPOORWEGEN, LEUVEN
© COLLECTIE R.
UYTTERHOEVEN

van één café, één decor met één muur voor elke partij waaraan attributen, affiches, mededelingen enz. opgehangen zijn. Op de tafeltjes liggen de liberale, socialistische en katholieke dagbladen, en als een metafoor voor het steekspel tussen de partijen, een biljart met gele, rode en blauwe ballen. Het verenigingsleven zelf wordt dan weer geëvoceerd door de kleurige wimpels en vlaggen, van de vele grote en kleine lokale groepen.

Een opsplitsing wordt hierbij niet betracht. Wel telkens een gezamenlijk uitgangspunt met allerlei 'materiële' accenten eigen aan elke zuil. Met de nieuwe sociale bewegingen wordt de bezoeker geconfronteerd via televisiebeelden van de Vietnam-demonstraties of van de anti-atoommarsen. Uit de tijd van "Leuven Vlaams" wordt een reconstructie gemaakt van een gemeenschappelijk studentenkot waar, tussen de gebruikelijke rommel, de stapels pamfletten en de spandoeken liggen.

Dit is maar een heel kleine greep uit wat belooft een kleurige en geurige tentoonstelling te worden.

Een publiek dat zwijgend langs het tentoongestelde schuifelt is helemaal passé. Bij de multimediatoepassingen wordt het accent gelegd op interactie met de bezoekers via touchscreens. Bij het aanraken gaat de bezoeker als het ware een poort door naar een verhaal dat, naast wat hij 'gewoon' ziet, op een volgend niveau wordt uitgewerkt met weerom beelden en teksten.

De visuele confrontatie van de Vlaams-Brabander met zijn eigen ver en vrij recent verleden, met alle aspecten daarvan: werk, vrije tijd enz., maakt deel uit van een zoektocht naar een eigen identiteit. Ruimer gezien is dit geen nieuwigheid, noch is het verzamelen van bronnen daaromtrent, teneinde alles eens wetenschappelijk op punt te stellen, een 'geforceerde' bezigheid. Integendeel, het is een natuurlijk proces, een behoefte, een drang van individuen, groepen en instellingen om de fameuze 'roots' terug te vinden, om van daaruit vol zelfvertrouwen in de maatschappij te staan of daarin een plaats op te eisen. Ook de pas opgerichte provincie Vlaams-Brabant zoekt die eigen identiteit. Wellicht kan dit project daartoe bijdragen.